

Кори Савоб

“Зеро ки шумо бо файз ба воситаи имон наҷот ёфтаед, ва ин на аз шумост, балки атои Худост, ва аз аъмол нест, то ки ҳеҷ кас фахр накунад.” (Инчил, Эфсӯсиён 2:8-9)

Оё одам ба воситаи амали хуб ё ин ки кори савоб ба Худо қабул мешавад? Кори савоб чист? Дар байни одамон агар шахс корҳои хуб — яъне шуғли созандагӣ ва бо атрофиёнаш муҳаббат дошта бошад, инро кори савоб меноманд ва бар ақси инҳоро “убол”, ном медиҳанд.

Аз ин гуфтаҳои боло саволе ба миён меояд:— “Кӣ Қодир ҳаст?”, Ба ин мо умед дорем, ки ҳар як шахси бо хирад Худоро Қодирӣ Мутлақ қабул мекунад на одамизодро. Агар чунин бошад, пас одам вақте ки худро бо амалҳои мақбули Худо меҳисобад дар ин маврид дар дили ӯ фахр пайдо мешаваду чунин мегӯяд: -“ман қодир ҳастам, ки бо анҷоми амали неки хеш қабули Худованд шудам.” Ва бо ин худро нисбат ба Худо қодиртар меҳисобад. Албатта ин хатои маҳз аст! Ба таври дигар инро чунин маънидод кардан мумкин, ки мо ба ивази корҳои некамон аз Худо музд гирифтаем.

Дар боло мо Худоро Қодир қабул карда бошем, аммо дар ҳақиқат ин тавр нашуд. Музд бошад фақат бо анҷоми корҳои мо вобаста мебошад.

Агар суҳан дар бораи наҷот рафта истода бошад фақат ба ин Худо Қодир ҳасту ҳалос на одамизод.

Китоби Муқаддас чунин мефармояд: — “Зеро ки музди гуноҳ мамот (марг) аст, аммо бахшоиши файзи Худо ҳаёти ҷовидонист ба воситаи Худованди мо Исои Масеҳ.” (Инчил, Румиён 6:23) “ё кист, ки ба Ӯ пешак ӣ чизе дода бошад, то ки подошашро ба вай баргардонад?”, (Инчил, Румиён 11:35) Дар ҷои дигар чунин омадааст: — “бе рехтани хун омурзиш нест”, ва ба ин хотир Худо фарзанди ягонаи Худо, барои наҷоти мо, яъне Исои Масеҳро қурбонӣ кард. Мо ба ин сазовор набудем ва ин муфт ҳамчун файзи Ӯ ба мо бе ягон шарт ва амали хуб дода шудааст.

Ақидае ҳаст, ки ҳар як кори савоб як гуноҳро тоза мекунад. Яъне гуноҳ ва савоб бо якдигар мувозинат мебошанд. Агар чунин мешуд Худо Одамро барои як гуноҳ аз биҳишт намеронд ё бо таври дигар дар деги шири калон агар як сиёҳӣ афтад

тамоми ширро сиёҳ мекунад ва гуноҳ ҳам ба мисли ин мебошад.

Мақсад аз кори савоб — нишон додан ҳаст, яъне дарахтеро мемонад, ки меваашро истифода мекунад, мева бошад албатта дар шохи дарахт аст на дар решаи ӯст. Кори нек ё ин, ки савоб: - мева, имон бошад реша ҳисоб меёбад. Баъд аз имон овардан мо шариатро риоя мекунем. “Зеро ки мо офаридаи Ӯ ҳастем ва дар Исои Масеҳ барои аъмоли нек, ки иҷрои онҳоро Худо пешакӣ барои мо таъин намудааст, ба вучуд оварда шудаем.” (Инчил, Эфсӯсиён 2:10)

Китоби Муқаддас мегӯяд ки, “Агар одил бошӣ, ба Ӯ (Худо) чӣ метавонӣ бедихӣ? ё Ӯ аз дасти ту (каси одил) чӣ чизе хоҳад гирифт? Шарорати ту барои касест, ки мисли ту бошад, ва адолати ту барои одамизод аст. ” (Библия, Айюб 35:7-8). Ин дуруст аст, ки кори савоб барои одамизод аст, на барои сафед шудан ба назари Худо.

Ҳам Китоби Муқаддас мефармояд, “Он чи одам мебинад, ҳеҷ аст, зеро одам фақат он чиро ки ба чашм намоён аст, мебинад, вале Худованд он

чиро ки дар дил аст, мебинад., (1)
Подшоҳон 16:7. Худо дилу имони
моро мебинад, одам кори савобро
мебинад. Худо дили моро нигоҳ
мекунад ва медонад, ки имони мо
чӣ хел аст. Одамизод бошад кори
савобро ҳисоб мекунад. Кори
савоб барои нишон додани
чизҳое, ки дар дилу имон аст.

“Зеро ки шумо бо файз ба воситаи
имон наҷот ёфтаед, ва ин на аз
шумост, балки атои Худост, ва аз
аъмол нест, то ки ҳеҷ кас фахр
накунад., (Инчил, Эфсӯсиён 2:8-9)

Атои Худо барои ҳамаи
одамизод, — Исои Масеҳ аст. “Зеро
Худо ҷаҳонро чунон дӯст дошт, ки
Писари ягонаи Худо дод, то ҳар кӣ
ба Ӯ имон оварад, талаф нашавад,
балки ҳаёти ҷовидонӣ ёбад., (Инчил,
Юҳанно 3:16)

Тариқи имон овардан ин аст:
— “Зеро агар ту бо даҳони худ
эътироф кунӣ, ки Исо Худованд аст,
ва бо дили худ имон оварӣ ки Худо
Ӯро аз мурдагон эҳё кард, наҷот
хоҳӣ ёфт., (Инчил, Румиён 10:9)

“Лекин, чун донистем, ки одамизод на
бо аъмоли шариат сафед мешавад, балки
фақат бо имон ба Исои Масеҳ, — мо
ҳам ба Исои Масеҳ имон овардем, то ки
бо имон ба Масеҳ сафед шавем, на ин ки
бо аъмоли шариат; зеро ки бо аъмоли
шариат ҳеҷ қисме сафед нахоҳад шуд.,,
Инчил — Ғалотиён 2:16

Кори Савоб

Оё ин барои наҷоти мо
ё ин барои нишон
додани имони мо?

“Ё кист, ки ба Худо
пешакӣ чизе дода
бошад, то ки Ӯ
подошашро ба вай
баргардонад?.,